

ление обикаля около Сатурнъ неговия най-отдалеченъ спътникъ.

Това обратно движение се обяснява съ слабия контролъ, който притегателната сила на слънцето упражнява върху движението на много отдалеченитъ планети.

Уранъ има 4 спътника: Ериелъ, Умбриелъ, Титания и Оберонъ, които обикалятъ около него за различни времена — 2, 4, 8 и 13 дена.

Шестъ години следъ откриването на самата планета две отъ тѣзи миниатюрни луни сж били открити отъ Хершелъ, а по-късно Ласелъ е открилъ останалитъ две. Диаметъра на най-голѣмата отъ тѣхъ едва достига 960 километри.

Нептунъ

Докато Уранъ е билъ откритъ благодарение на телескопа, за Нептунъ може да се каже, че е откритъ благодарение на астрономическитъ изчисления.

Освенъ слънцето, планетитъ сжщо оказватъ своето, макаръ и по-малко, влияние на привличане. Юпитеръ, като най-голѣма планета, е причина за много нарушения въ хармонията на нашата слънчева система. Подобни именно смущения по орбитата на Уранъ сж показали, какво задъ него сигурно има нѣкоя друга планета. По закона на Бодѣ е било опредѣлено даже разстоянието отъ слънцето, на което трѣбвало да се движи тази планета. Този законъ се състои въ следното: Като напишемъ 0 и следъ нея числото 3, което последователно удвояваме, ще получимъ:

0, 3, 6, 12, 24, 48, 96, 182, 384 и т. н.

Като прибавимъ къмъ всѣко отъ тѣзи числа цифрата 4, ще получимъ пъкъ следния редъ:

4, 7, 10, 16, 28, 52, 100, 196 и 388.